

det ved jeg meget godt; men for det første er der nu ikke andet at gøre, saaledes som Sagerne — desværre! — have udviklet sig her i Landet, som i saa mange andre Lande, og dernæst er der et, som bevirker, at Faren ikke er saa stor for os. Det er nemlig den udmærkede Bestemmelse som findes i den københavnske Skattelov, at man ikke kan komme højere end til 3 pCt.; det er jo en ganske overordentlig Beskyttelse. Naar vi ser hen til andre Lande, f. Eks. Frankrig, se vi baade i selve Paris og i mange andre Byer, hvor det er endnu værre, socialistiske Byraad eller i alt Fald Byraad, hvis Majoritet er paa socialistisk Side, men Faren er heller ikke der saa stor, thi de have en ganske overordentlig ringe Magt over Pengekassen. Skatteforholdene ere, i næsten endnu højere Grad end her til Lands de københavnske, afhængige af Lovgivning, og de paagældende Byraad kunne altsaa kun i meget ringe Grad komme til at gøre Uret. Derfor er vor Frygt ikke saa frygtelig stor her i København. Vi se Sagen an med Ro og tænke, at den Tid kan komme, da man kan faa de Herrer, det ærede Medlem og hans Partifæller, i Tale paa anden Vis end saaledes, at de komme og sige til os: Ja, naar I ville give fuldstændig almindelig Valgret eller hen der ad, saa kunne I opnaa den herlige Ting maaske at faa 3—4 Repræsentanter ind i Borgerrepræsentationen. Nej, nej, det er for lidet at byde os for at give Dem saa meget. Og saa er der en anden Ting, som man ogsaa maa lægge vel Mærke til, og som for øvrigt er blevet stærkt fremhævet saavel af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) som af den højtærede Minister, det er Konsekvenserne af det Skridt, som her gøres, og dem vil jeg dog tillade mig at bede dette høje Ting nøje at overveje. Konsekvenserne af dette Skridt er jo nemlig, at man ikke ude omkring i Land- og Købstadkommunerne kan holde paa de højstbetskattedes Valgret, saaledes som Loven nu en Gang er, naar man fuldstændig giver los i Landets største Kommune. Det er en Umulighed, og — det vil jeg sige over for det høje Tings Flertal — det er min inderlige Overbevisning, at naar det kom til Stykket, vilde dette høje Ting, hvis det ikke havde et Landsting lige oven over sig, ikke, hvad det nu maaske vilde, vedtage Love, der gik i den Retning at give los paa al konservativ Indflydelse fra Formuens Side i Landkommunerne. Nu kunne De sagtens gøre det, det har saa lidt at

sige; de vide, at der sidder et Ting oven over, som nok skal sætte en Stopper paa det Punkt, og da det fra vor Side, fra den egentlig konservative Side, fra Højres Side maa være Hensigten, saa længe vi kunne, at sætte os imod en Forandring af den kommunale Valglov i Landkommunerne og Købstadkommunerne, følger det af sig selv, at vi ikke kunne gøre et første Skridt her i København.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alf. Christensen: Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning over for den ærede sidste Taler. Det synes ved hans Udtalelser at være manifesteret, at man fra Højres Side eller i alt Fald fra visse formaaende Sider af Højre vil søge at gøre Politik her i København paa, at Modstanderne skulle komme i Haarene paa hinanden. Jeg vil dertil sige, at paa den Maade har man søgt at gøre saa megen Politik her i Danmark saa mange Gange før, men en saadan Politik er hidtil mislykkedes. Derfor ser jeg med Fortrøstning paa den Politik, man vil gøre paa, at de nuværende allierede Oppositionspartier skulle komme i Haarene paa hinanden. Det er der intet, der tyder paa i Øjeblikket; hvem der lever, vil faa det at se, og jeg nærer god Fortrøstning til Fremtiden.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

C. Hage: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Jærnbaner. [Tisted—Fjerritslev-Banen.]